

5. Jeżeli żołnierz będący adresatem paczki zmienił miejsce pobytu, nie pobiera się opłat za dostanie paczki do nowego miejsca jego pobytu.

§ 4. Zakłady pracy i organizacje społeczne mogą nadawać paczki z podarunkami dla żołnierzy zwolnione od opłat taryfowych pod warunkiem umieszczenia na stronie adresowej paczki i adresu pomocniczego napisu „Wojsko — bezpłatna. Podarunek dla żołnierza”.

§ 5. Warunki korzystania ze zwolnień od opłat taryfowych przy nadawaniu:

- 1) przesyłek poczty polowej — określają odrębne przepisy,
- 2) przesyłek pocztowych jeńców wojennych, osób internowanych lub traktowanych na równi z jeńcami albo przeznaczonych dla jeńców lub tych osób — określają konwencje Światowego Związku Pocztowego.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Łączności: W. Majewski

218

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 7 października 1986 r.

w sprawie zagranicznej taryfy telekomunikacyjnej.

Na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się zagraniczną taryfę telekomunikacyjną w brzmieniu podanym w załączniku do zarządzenia, obejmującą:

- 1) część I — zagraniczną taryfę telefoniczną,
- 2) część II — zagraniczną taryfę telegraficzną,
- 3) część III — zagraniczną taryfę radiokomunikacyjną,

(Zagraniczną taryfę telekomunikacyjną zawiera załącznik do niniejszego numeru, dostarczany na podstawie indywidualnych zamówień w dyrekcjach okręgów poczty i telekomunikacji)

4) część IV — zagraniczną taryfę radiokomunikacyjną w systemie INMARSAT,

5) część V — zagraniczną taryfę radiofoniczną i telewizyjną.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Łączności z dnia 13 marca 1986 r. w sprawie zagranicznej taryfy telekomunikacyjnej (Monitor Polski Nr 8, poz. 60).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1986 r.

Minister Łączności: w z. K. Czarniecki

219

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO I LEKKIEGO

z dnia 17 września 1986 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie gospodarowania ogumieniem trakcyjnym w jednostkach gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) i § 2 uchwały nr 185 Rady Ministrów z dnia 18 czerwca 1968 r. w sprawie gospodarki ogumieniem trakcyjnym (Monitor Polski Nr 29, poz. 193), w związku z § 1 ust. 1 i § 4 uchwały nr 273 Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1982 r. w sprawie zapewnienia warunków rozwoju bieżnikowania opon trakcyjnych zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego z dnia 20 grudnia 1983 r. w sprawie gospodarowania ogumieniem trakcyjnym w jednostkach gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 44, poz. 262) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Ustala się następujące minimalne ilości opon używanych, których sprzedaż lub powierzenie

do usługowego bieżnikowania stanowi warunek nabycia nowych opon po cenach nie zwiększonych o narzut określony w § 1 ust. 1:

- 1) 50% ilości nabywanych nowych opon do samochodów osobowych, do samochodów dostawczych, do samochodów ciężarowych, autobusów i ich przyczep oraz do maszyn budowlanych do prac ziemnych i kopalnianych o średnicy wewnętrznej opony do 0,5715 m (22,5 cali),
- 2) 20% ilości nabywanych nowych opon do ciągników, do maszyn i urządzeń rolniczych oraz do maszyn budowlanych do prac ziemnych i kopalnianych, rozwijających maksymalną prędkość do 50 km/h, o średnicy wewnętrznej opony ponad 0,5715 m (22,5 cali),
- 3) 10% ilości nabywanych nowych opon do wózków przemysłowych.”

b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „obowiązkowemu” i „corocznie”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jednostki gospodarki uspołecznionej odpredające używane ogumienie nabywają prawo do kupna opon bieżnikowanych w ilości co najmniej 90% odpredanych opon używanych, a w odniesieniu do opon do urządzeń i maszyn rolniczych — w ilości co najmniej 80% odpredanych opon używanych.”,

2) w § 3 ust. 1 pkt 5 po wyrazach „Centralny Związek Spółdzielni” skreśla się wyraz „Rolniczych”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Chemicznego i Lekkiego: E. Grzywa

220

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 9 września 1986 r.

w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych”.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1981 r. w sprawie uznania Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych za stowarzyszenie wyższej użyteczności (Dz. U. Nr 10, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się statut stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych”, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 lutego 1983 r. w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych” (Monitor Polski Nr 8, poz. 49).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: C. Kiszczyk

Załącznik do zarządzenia Ministra
Spraw Wewnętrznych z dnia
9 września 1986 r. (poz. 220)

STATUT ZWIĄZKU BYŁYCH ŻOŁNIERZY ZAWODOWYCH

Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych jest stowarzyszeniem wyższej użyteczności. Skupia on w swych szeregach żołnierzy, którzy pełnili zawodową służbę wojskową — złączonych ideą służenia socjalistycznej Ojczyźnie, sprawie umacniania obronności kraju.

Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych, uznając przewodnią rolę Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, aktywnie współuczestniczy w realizacji zadań politycznych i społecznych kraju, a zwłaszcza w patriotyczno-obronnym wychowaniu społeczeństwa, dąży do utrwalania więzi emerytów i rencistów wojskowych z macierzystymi jednostkami i instytucjami oraz inspiruje członków Związku do przekazywania swych doświadczeń młodym pokoleniom, przyczynia się do wzbogacania wiedzy oraz pogłębiania świadomości historycznej społeczeństwa. Związek upowszechnia wiedzę o bojowych tradycjach i pokojowej służbie sił zbrojnych w kraju i poza jego granicami.

Ugruntowując rozwijane poprzez służbę wojskową zasady moralne i obyczajowe, członkowie Związku dążą do ukazywania społeczeństwu cech zawodu wojskowego, poszanowania munduru, barw i symboli narodowych, przestrzegania panujących w wojsku zasad etycznych oraz trwałych wartości ceremoniału wojskowego.

W imię internacjonalistycznych ideałów, pomny wspólnie przelanej krwi Związek współdziała w umacnianiu braterstwa broni z Armią Radziecką i innymi sojusznymi armiami socjalistycznego przymierza obronnego — Układu Warszawskiego, niezawodnego gwaranta pokoju i bezpieczeństwa naszej Ojczyzny.

Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych posiada wspólną płaszczyznę działania z Klubami Oficerów Rezerwy Ligi Obrony Kraju w rozwiązywaniu problemów społeczno-obronnych. Współdziałając merytorycznie i organizacyjnie z Klubami, nawiązuje do ich bogatych tradycji i doświadczeń. Wspiera działalność Klubów jako bliskiej i bratniej organizacji oraz służy pomocą w spełnianiu przez nie zadań patriotyczno-obronnych. Otacza opieką środowisko młodych oficerów i podchorążych, zacieśniając więzy koleżeńskie łączące wszystkich żołnierzy rezerwy w jedną wspólną rodzinę wojskową.

Związek współpracuje ze Związkiem Bojowników o Wolność i Demokrację oraz z innymi organizacjami kombatanckimi, współuczestniczy w pogłębianiu więzi społeczeństwa z Ludowym Wojskiem Polskim.

Związek reprezentuje prawa zrzeszonych w nim członków oraz dba o zaspokajanie ich potrzeb socjalno-bytowych, zdrowotnych i kulturalnych.

Rozdział 1

Postanowienia ogólne.

§ 1. Związek Byłych Żołnierzy Zawodowych, zwany dalej „Związkiem”, jest stowarzyszeniem wyższej użyteczności i posiada osobowość prawną.

§ 2. Terenem działalności Związku jest obszar Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

§ 3. Siedzibą władz naczelnych Związku jest m. st. Warszawa.